

2. Edellyttääkö kilpailuoikeuteen perustuva väärinkäytön kieltä sitä, että tavarantoimittajalle myönnetään FRAND-ehdoin oma, rajoittamaton lisenssi, joka koskee standardia käyttävien tuotteiden kaikkia patenttioikeudellisesti relevantteja hyödyntämistapoja, jolloin lopputuotteen myyjät (ja mahdollisesti tuotantoketjun aikaisempaan portaaseen kuuluvat ostajat) eivät puolestaan tarvitse enää omaa, erillistä essentiaalipatentin haltijan lisenssiä, jotta vältetään patenttiloukkaus siinä tapauksessa, että toimitettua tavaraa käytetään sen tarkoituksen mukaisesti?
 3. Jos ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, asetetaanko SEUT 102 artiklassa erityisiä laadullisia, määrällisiä ja/tai muita vaatimuksia perusteille, joiden mukaisesti standardin kannalta olennaisen patentin haltija tekee ratkaisun siitä, mitä saman tuotanto- ja jalostusketjun eri tasoilla olevia potentiaalisia patentinloukkaajia vastaan se nostaa patentinloukkausta koskevan kieltokanteen?
- B. Unionin tuomioistuimen 16.7.2015 antamaan tuomioon Huawei v. ZTE (C-170/13) ⁽¹⁾ perustuvien vaatimusten konkretisointi:
1. Onko riippumatta siitä, että essentiaalipatentin haltijan ja essentiaalipatentin hyödyntäjän täytettäviksi vastavuoroisesti kuuluvat toimintavelvoitteet (patenttiloukkauksesta ilmoittaminen, lisenssihakemus, FRAND-lisenssitarjous; lisenssitarjous tavarantoimittajille, jotka ovat etusijalla lisenssejä myönnettäessä) on täytettävä ennen oikeudenkäyntiä, ennen oikeudenkäyntiä laiminlyödyt toimintavelvoitteet mahdollista täyttää jälkikäteen oikeudenkäynnin aikana siten, että oikeudet säilyvät?
 2. Onko patentin hyödyntäjän lisenssihakemusta pidettävä huomion arvoisena vain silloin, jos kaikkien asiaan liittyvien seikkojen kattavan arvioinnin perusteella selvästi ja yksiselitteisesti ilmenee, että essentiaalipatentin hyödyntäjä haluaa ja on valmis tekemään essentiaalipatentin haltijan kanssa lisenssisopimuksen FRAND-ehdoin, riippumatta siitä, millaisia nämä FRAND-ehdot ovat (koska ne eivät ylipäätään ole vielä määritettävissä, jos tähän ajankohtaan mennessä ei ole esitetty lisenssitarjousta)?
 - a) Ilmaiseeko patentinloukkaaja, joka ei ole useaan kuukauteen reagoinut patenttiloukkausta koskevaan ilmoitukseen, säännönmukaisesti haluttomuutensa lisenssin hankkimiseen, jolloin sillä ei ole – suullisesti esitetystä lisenssipyyntöstä huolimatta – tällaista lisenssiä, minkä vuoksi essentiaalipatentin haltijan kieltokanne on hyväksyttävä?
 - b) Voidaanko lisenssiehdoista, jotka essentiaalipatentin hyödyntäjä on esittänyt vastatarjouksessa, päätellä, että lisenssihakemusta ei ole esitetty, sillä seurauksella, että essentiaalipatentin haltijan nostama kieltokanne on tällä perusteella hyväksyttävä arvioimatta ensin sitä, vastaako essentiaalipatentin haltijan oma lisenssitarjous (joka edeltää essentiaalipatentin hyödyntäjän vastatarjousta) ylipäänsä FRAND-ehdoja?
 - c) Onko tällainen päätelmä joka tapauksessa suljettava pois silloin, jos vastatarjouksen lisenssiehdot, joiden perusteella on katsottava, että lisenssihakemusta ei ole esitetty, eivät ole ilmeisellä tavalla FRAND-ehdojen kanssa yhteensopimattomia eikä yhteensopimattomuutta ole ratkaistu ylimmässä oikeusasteessa?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Kanne 1.4.2021 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-204/21)

(2021/C 252/15)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P.J.O. Van Nuffel ja K. Herrmann)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, että

- antaessaan ja pitäessään voimassa yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain (ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych) 42a §:n 1 ja 2 momentin ja 55 §:n 4 momentin, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain (ustawa o Sądzie Najwyższym) 26 §:n 3 momentin ja 29 §:n 2 ja 3 momentin ja hallintotuomioistuimista annetun lain (ustawa o sądach administracyjnych) 5 §:n 1a ja 1b momentin, sellaisina kuin ne ovat yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain ja tiettyjen muiden lakien muuttamisesta 20.12.2019 annetun lain (ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, jäljempänä muutoslaki) johdosta, sekä muutoslain 8 §:n, jossa kielletään kaikkia kansallisia tuomioistuimia tarkastamasta sellaisten unionin vaatimusten noudattamista, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan yhdistettyjen määräysten, Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kohtaa koskevan oikeuskäytännön sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen valossa, mukaisia velvoitteitaan,
- antaessaan ja pitäessään voimassa ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain 26 §:n 2, 4, 5 ja 6 momentin ja 82 §:n 2, 3, 4 ja 5 momentin, sellaisina kuin ne ovat muutoslain johdosta, sekä muutoslain 10 §:n, jolla vahvistetaan ylimmän tuomioistuimen erityisen valvonnan ja julkisten asioiden jaoston (Izba Kontroli Nadzwycajnej i Spraw Publicznych) yksinomainen toimivalta tutkia vaatimukset ja oikeuskysymykset, jotka koskevat tuomioistuimen tai tuomarin riippumattomuuden puutetta, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan yhdistettyjen määräysten, sekä SEUT 267 artiklan ja unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatteen mukaisia velvoitteitaan,
- antaessaan ja pitäessään voimassa yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain 107 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdan sekä ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain 72 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdan, sellaisina kuin ne ovat muutoslain johdosta, joiden perusteella kurinpitöröikkomuksena voidaan pitää sitä, että tutkitaan, onko unionin vaatimuksia, jotka koskevat laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta, noudatettu, Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan yhdistettyjen määräysten, sekä SEUT 267 artiklan mukaisia velvoitteitaan,
- antaessaan ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaostolle (Izba Dyscyplinarna), jonka riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei ole taattu, toimivallan ratkaista asioita, joilla on välitön vaikutus tuomarin tai avustavan tuomarin asemaan ja tehtävien hoitamiseen (esimerkiksi vaatimukset aloittaa rikosprosessi tuomaria ja avustavaa tuomaria vastaan tai vaatimukset viimeksi mainittujen pidättämisestä, ylimmän tuomioistuimen tuomareita koskevat työoikeuden ja sosiaalivakuutusten alaan kuuluvat asiat sekä ylimmän tuomioistuimen tuomareiden eläkkeelle siirtämistä koskevat asiat), Puolan tasavalta ei ole noudattanut SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan,
- antaessaan ja pitäessään voimassa yleisten tuomioistuinten järjestämisestä annetun lain 88a §:n, ylimmästä tuomioistuimesta annetun lain 45 §:n 3 momentin ja hallintotuomioistuimista annetun lain 8 §:n 2 momentin, sellaisina kuin ne ovat muutoslain johdosta, Puolan tasavalta on loukannut oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen ja oikeutta henkilötietojen suojaan, jotka on taattu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklalla ja 8 artiklan 1 kohdalla sekä luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohdalla, 6 artiklan 3 kohdalla ja 9 artiklan 1 kohdalla.
- Puolan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kun otetaan huomioon ylimmän tuomioistuimen kurinpitojaoston muodostamista, sen kokoonpanoa ja sille annettua toimivaltaa koskevat seikat, kurinpitojaosto ei ole oikeusviranomainen, jolla on SEU 19 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan yhdistetyissä määräyksissä tarkoitetut itsenäisen tuomioistuimen ominaispiirteet. Näin ollen sen toimivallan pitäminen voimassa asioissa, jotka koskevat muita kansallisia tuomareita ja heidän asemaansa ja tuomarin tehtävän hoidon edellytyksiä, loukkaa heidän riippumattomuuttaan ja rikkoo SEU 19 artiklan 1 kohtaa.

Muutoslain säännökset, jotka estävät puolalaisia tuomareita tutkimasta kokoonpanoissa, jotka ratkaisevat unionin oikeuden soveltamisalaa kuuluvia asioita, SEU 19 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan yhdistetyissä määräyksissä tarkoitettujen laillisesti perustettua riippumatonta ja puolueetonta tuomioistuinta koskevien vaatimusten noudattamisen, rikkovat viimeksi mainittuja määräyksiä ja vahingoittavat SEUT 267 artiklaan perustuvaa ennakkoratkaisukysymysjärjestelmää. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kansallisten tuomioistuinten on nimittäin taattava se, että laillisesti perustettu riippumaton ja puolueeton tuomioistuin kuuluu yksityisten asian asioissa, jotka koskevat unionin oikeuteen perustuvia yksilöllisiä oikeuksia. Se, että katsotaan, että tällainen tutkiminen on kurinpitovikkomus, rikkoo myös unionin oikeutta. Jokaisella kansallisella tuomarilla on unionin oikeutta soveltavana tuomioistuimena oltava mahdollisuus arvioida viran puolesta tai hakemuksesta, tutkiiko unionin oikeuden soveltamisalaa kuuluvia asioita unionin oikeudessa tarkoitettu riippumaton tuomari ilman, että tällaisella tuomarilla on riski joutua kurinpitomenettelyn kohteeksi. Se, että ylimmän tuomioistuimen erityisen valvonnan ja julkisten asioiden jaostolle annetaan yksinomainen toimivalta tutkia vaatimukset tuomarin jäävämisestä tietyssä asiassa tai nimittää toimivaltainen ratkaisukokoonpano, tai vaatimukset, jotka perustuvat väitteeseen tuomarin/tuomioistuimen riippumattomuuden puutteesta, ei mahdollista sitä, että muut tuomarit voivat täyttää edellä mainitut velvollisuutensa ja esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat tämän unionin oikeuden vaatimuksen tulkintaa. Sitä vastoin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jokainen kansallinen tuomioistuin on toimivaltainen esittämään ennakkoratkaisukysymyksen SEUT 267 artiklan nojalla ja tuomioistuimet, joiden ratkaisuihin ei voi haakea muutosta, ovat velvollisia saattamaan asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi tulkintaa koskevien epäilyjen tapauksessa.

Jokaisen tuomarin velvollisuus julkaista Julkisia tietoja koskevassa tiedotteessa (Biuletyn Informacji Publicznej) 30 päivän kuluessa tuomarin tehtävään nimittämisestään tiedot, jotka koskevat hänen kuulumistaan yhdistykseen, tehtävistä, joita hän hoitaa voittoa tavoittelemattomissa säätiöissä, sekä kuulumisestaan poliittiseen puolueeseen ennen nimittämistään tuomarin tehtävään loukkaa tuomarin perusoikeutta yksityiselämänsä kunnioittamiseen ja henkilötietojensa suojaan sekä rikkoo yleisen tietosuoja-asetuksen säännöksiä.

(¹) EUVL 2016, L 119, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 31.3.2021 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on V.S.**

(Asia C-205/21)

(2021/C 252/16)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Hakija

Ministerstvoto na vateshnite raboti, Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen

V.S.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Pannaanko direktiivin 2016/680 (¹) 10 artikla tehokkaasti täytäntöön viittaamalla kansallisessa lainsäädännössä eli sisäministeriöstä annetun lain (Zakon za ministerstvo na vateshnite raboti) 25 §:n 3 momentissa ja 25 a §:ssä samankaltaiseen asetukseen 2016/679 (²) 9 artiklan säännökseen?
2. Täytyykö direktiivin 2016/680 10 artiklan a alakohdassa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 52 artiklan, 3 artiklan ja 8 artiklan kanssa, asetettu vaatimus, jonka mukaan henkilökohtaisen koskemattomuuden ja henkilötietojen suojelun rajoittamisesta on säädettävä lailla, jos on olemassa keskenään ristiriitaisia kansallisia oikeussäätöjä geneettisten ja biometristen tietojen käsittelyn sallimisesta poliisin rekisteriin merkitsemiseksi?